

ЕЛИН ПЕЛИН ВЪЛК И КОЗЕЛ

chitanka.info

Зима страшна,
сняг дебел —
всеки се на топло
сврел.

Вълчо гладен
и сърдит
скита, вие
страховит.

Среща Зайо
дългоух,
гладен и
с отпаднал дух.

— Де отиваш,
Зайо мил,
май че си се
простудил?

— Топъл търся
аз шубрак,
да се крия,
Вълчо драг.

— Ела в моята
хралупа,
иначе сняг
ще те затрупа.

Тръгна Зайо поласкан
от любезния
Вълчан.

Близо гледат

там се лута
някаква опашка
жълта.

Зайо трепна
и се слиса...
— О, не бой се,
туй е Лиса!

Вълчо рече,
не дорече
и насреща
се изпречи.

И към гиздава
Лисана
той обърна се
с покана:

— Лисо може,
да настинеш,
страх ме е
да не загинеш!

Ела в моята
хралупа,
иначе
ще те затрупа!

Тръгна Лиса
поласкана
от любезната
покана.

Тръгнаха полека
трима —
дружба стара,

неделима.

Добри, мили
и сърдечни —
както в приказките
вечни.

Но там в царството
познато
нещо мярна се
брадато.

От страх Зайо
дългоуши
потрепера
и се сгуши.

— Таз гадина
пък каква е?
— Не плаши се:
пръч това е —

рече Вълчо
и излезна
със поканата
любезна:

— Де отиваш
ти, брадати,
по тез места
непознати?

В таквоз време
ще изстинеш,
може би и да
загинеш!

— Аз по работа
съм своя
и от нищо се не
боя.

Пръчът гордо се
изправи
и надменно той
добави:

— Вълк аз търся
из балкана,
на борба да го
поканя.

Бил животно
той ужасно
искам да ми
стане ясно.

Искам сили
да премерим,
там, където
се намерим.

Но какво е
вълк — не зная...
— Аз ще да те
запозная —

рече Вълчо,
не дорече
и му лигата
потече;

и прибави
шеговито,

ала малко
ядовито:

— Ти, с такваз
брадичка мила,
де се крие твойта
сила?

Пръчът се
изсмя нахално
и изрече
самохвално:

— Ти не гледай ми
брадата
но ми виж
добре рогата!

И кажи ми,
чия кожа
ще изтрай на тез
два ножа?

Вълчо кърваво
засме се —
таз обида
не понесе.

И зъбите си
показа,
и продума
със омраза:

— Аз съм тоз,
когото търсиш
ти с кръвта си
да поръсиш.

Ха прощавай се
с брадата,
че да почнеме
борбата!

Тез приятели
известни
нек свидетели
са честни!

И със вой нечут,
стръвнишки,
скръцна зъби
той кръвнишки.

И на снежната
поляна
борба люта се
подхвана...

.....
.....

Тук на разказа
е края;
какво стана —
сам не зная,

Пък свидетелите
наши
таз борба ги
зле изплаши.

Малко кръв
като видяха,
тука вече

те не бяха.

На другий ден
рано тамо
един ловец
минал само.

На поляната
фатална
видял той
картина жална.

Два рога намерил
кози
и брадичка... там
таквози...

Знам, ловците
че обичат
всичко с лъжи
да обкичат.

Но туй, макар
неприятно,
вижда ми се
вероятно.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.